

MAXIMUN TAKEOFF / STEEP APPROACH

พ.ท.ชัชพิศิษฐ์ แสงทอง

กล่าวนำ

กระผมในฐานะครูการบิน มีข้อแนะนำในการปฏิบัติท่าทางบินที่สามารถนำไปใช้ในการขึ้น – ลง ในพื้นที่จำกัด ที่มีสิ่งกีดขวาง ซึ่งอาจจะเป็นต้นไม้ สิ่งปลูกสร้าง บนยอดเนิน – สันเขา และการปฏิบัติการโดยทั่วไปนักบินอาจไม่สามารถที่จะเลือกพื้นที่วิ่งขึ้น – ร่อนลง ด้วยท่าทางบินที่ปกติได้ เนื่องจากอาจจะมีปัจจัยภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องจึงมีความจำเป็นที่นักบินต้องศึกษาเรียนรู้ในการวิ่งขึ้นด้วยกำลังเครื่องยนต์สูงสุดรวมทั้งการร่อนลงในพื้นที่จำกัดด้วยมุมชันได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งการใช้กำลังในการวิ่งขึ้น ท่าทางบิน เพื่ออยู่ในขีดจำกัด และเป็นท่าทางที่ปลอดภัยเมื่อไม่สามารถวิ่งขึ้น หรือร่อนลงได้

เนื้อหา

ตาม ENSTROM HELICOPTER CORPORATION FOR TRAINING กล่าวถึง การปฏิบัติว่า รูปแบบการวิ่งขึ้นด้วยกำลังเครื่องยนต์สูงสุด มี 2 รูปแบบคือ altitude over airspeed and airspeed over altitude

Altitude over airspeed

ท่าทางบินนี้ ใช้ในการวิ่งขึ้นจากพื้นที่จำกัด เมื่ออากาศยานยกตัวขึ้นทางตั้ง เพื่อให้พ้นสิ่งกีดขวาง และเพิ่มความเร็วไปข้างหน้า อย่างระมัดระวัง

Airspeed over altitude

ท่าทางบินนี้ ใช้ในการวิ่งขึ้นจากยอดเขา ในที่ซึ่งความเร็วขณะวิ่งขึ้นมีความสำคัญกว่าความสูง

สรุป

การวิ่งขึ้นด้วยการใช้กำลังเครื่องยนต์สูงสุดสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัยตามคู่มือและแบบของอากาศยานเพื่อพ้นจากสิ่งกีดขวางและเข้าสู่ทิศทางที่ปลอดภัยและมีแผนการปฏิบัติเมื่อไม่สามารถปฏิบัติได้ ส่วนการลงด้วยมุมชันสามารถปฏิบัติได้อย่างปลอดภัยจากสิ่งกีดขวาง รวมทั้งการมีแผนการเลิกปฏิบัติหรือการไปใหม่หากการลงครั้งนั้นไม่ปลอดภัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของนักบิน

อุปสรรคในการวิ่งขึ้น - ร่อนลง ในพื้นที่จำกัดจากประสบการณ์ครูการบิน มีข้อเพิ่มเติม
ก่อนที่จะปฏิบัติคือจะต้องมีการตรวจสอบกำลังเครื่องยนต์เพื่อไม่เกินไปขีดจำกัด เรียกว่า HOVER
OGE. CHECK เพื่อรับประกันความปลอดภัยในแต่ละวัน และให้ฟังระลึกเสมอว่าเมื่อร่อนลงได้แล้ว
จะสามารถวิ่งขึ้นจากพื้นที่จำกัดนั้น ๆ ได้ รวมทั้งการร่อนลงต้องรักษามุมร่อนให้เหนือสิ่งกีดขวาง
และมองเห็นที่หมาย หากขณะร่อนลงด้วยมุมต่ำจะมองไม่เห็นที่หมายต้องพิจารณาตัดสินใจไปใหม่
เอกสารอ้างอิง